

rømmet Nationalforeningen, dels ved det Bidrag paa Finansloven, som er ydet til Driften af Nationalforeningens Sanatorier, ligesom de Bidrag, der ere ydede f. Eks. til Juelsminde-sanatoriet og paa anden lignende Maade. Jeg vil ogsaa minde om, hvad der i Fjor fremkom paa Finansloven om Afholdelsen af Foredrag til at udbrede Oplysning angaaende Tuberkulose. Regeringen har haft et aabent Øje for denne Opgaves Betydning og har nu fremlagt Forslag, som i det hele og store maa siges at være tilfredsstillende, og Forslag, som have al mulig Udsigt til at blive gennemførte i Rigsdagen, idet de paa alle Hovedpunkter ere overensstemmende med de Forslag, der fremkom fra Kommissionen. Jeg skal altsaa ønske Regering og Rigsdag al god Lykke med at gennemføre denne store Opgave, som jeg ogsaa sikkert tror vil blive regnet for en af den danske Lovgivnings utvivlsomt gode og heldbringende Handlinger.

Hammerich: Jeg tror, at alle de, der have haft Ordet, i alt Fald paa eet Medlem nær, have været Medlemmer af den Kommission, som har behandlet dette Spørgsmaal. Det er derfor ogsaa ganske naturligt, at der fra alle Sider er Tilslutning til Forslaget, der saa væsentlig bygger netop paa de Forslag, som Kommissionen fremkom med. Selv kan jeg da ogsaa indskrænke mig til at berøre det Par Punkter, hvor der er Forskel fra Kommissionsforslagene.

For det første er der ikke foreslaaet nogen Tuberkuloseinspektør, og til Forskel fra andre kan jeg godt forstaa, at Regeringen her har taget lidt Anstand, det er jo derfor slet ikke udelukket, at den kan tage den samme Hjælp, som en Tuberkuloseinspektør vilde være, ligesom det jo ogsaa er naturligt, naar Regeringen viser hen til, at hele Medicinallovgivningen kan staa overfor en Omdannelse, at den da vil oppebie, hvad der kommer ud heraf. Spørgsmaalet om Tuberkuloseinspektør er jo i øvrigt et mindre væsentligt Punkt. Mere væsentligt er i det sidste Forslag om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse den ny Paragraf, der slaar fast, at Udbredelsen af Kendskab til Sygdommen og til Forebyggelsesmidler mod den skal være en Statssag. Ogsaa det finder jeg til Forskel fra det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) ganske rigtigt. Det er jo derved slet ikke udelukket, at Regeringen støtter det private Initiativ i dette Arbejde. Det kan, om det skulde

være, vedblive at være det private Initiativ, der udfører dette Oplysningsarbejde med Støtte af Regeringen, som samtidig kan søge Opgaven løst ad andre Veje. Lad os saa tillige være enige om, at om end den hele Bevægelse, der har været oppe, har gjort megen Nytte og har haft sin store Betydning, saa vide vi jo godt, hvordan det gaar, og have set det saa tit, at en Bevægelse kommer op, tager Fart en Tid, og saa gaar den igen i Staa. Jeg anser det derfor som en Fordel, at det nu bliver slaaet fast, at dette Oplysningsarbejde faar det solidere Fodfæste, som følger af, at det er gjort til en Stats-sag, og det saa meget mere, som der jo ikke er Tvivl om, at hvad der ad den Vej gøres, er langt det billigste, der kan gøres for at bekæmpe Tuberkulosen, men derfor ingenlunde det mindst betydende.

Vi have jo efterhaanden alle erfaret, hvor forkert man i Aarenes Løb har set paa denne Sag. Før mente man, at det gjaldt om, at de syge skulde værnes mod Træk og opholde sig i lune Rum af ensartet Temperatur o. s. v. Nu have vi efterhaanden lært, at lige det modsatte er rigtigt. Nu skulle de udsættes for den mest mulige Træk, fordi det ved Siden af Sol og Lys gælder om ikke at skaffe dem varm, men frisk Luft. Tidligere have vi sendt de syge ned i Kostalde for der at helbredes, nu have vi faaet at vide, at de tuberkuløse ikke blive kurerede der, men blot bidrage rigtig godt til at bringe Smitten først til Køerne og fra dem rundt i Landet. Tidligere tyllede man de tuberkuløse med Alkohol, nu er det oplyst, at Tuberkulosens Udbredelse ligefrem staaer i Forhold til Alkoholforbruget — man kan saaledes fremdrage mangfoldige Eksempler paa, at der i sjælden Grad har været set forkert paa denne Sygdom, og at det derfor har en meget stor Betydning at gøre alt for at retlede og oplyse Befolkningen paa det Punkt. Derfor er det i sin Orden, at denne Opgave kommer ind under Staten, og dens Løsning vil jo ogsaa kun kunne dreje sig om smaa Beløb.

Hvad det første Forslag angaar, som jeg ellers ikke skal opholde mig videre ved, er det, jeg her har nævnt, vel den væsentligste Forandring. I øvrigt er der kun en enkelt Paragraf, nemlig § 10, hvor jeg kunde ønske en lille Udvidelse; det er i den slaaet fast, at Skolelærere, naar de ere tuberkuløse, skulle kunne afskediges med fuld Pension. Jeg mener, at der paa dette Punkt kunde være god Anledning til at gaa noget videre. Det burde i Virke-